

Жолудь

Павло Глазовий

Над жолудем маленьким восени
Сміялись, глузували бур'яни:
— Га-га! Лежиш та тлієш!
— Ха-ха! Рости не вмієш!
Прийшла весна.
Почав дубок рости
Та стрімко набирати висоти.
Та як пустив коріння на всі боки,
Та як почав землі качати соки
З цієї і з тієї сторони —
Дзвенить, шумить!
А де ж ті бур'яни,
Що з жолудя малесенького кпили?
Розвіялись, пропали жартуни
І сліду за собою не лишили.
Із цього легко вивести мораль:
Поглянь на себе,
потім зуби скаль.